

”זמן תפלה לחוד וזמן תורה לחוד”

...ואינני פוטר ח"ו מרביצי תורה ומחדדי התלמידים מדין תפילה – דלעולם צריך להתאמץ לקיים שניהם, דזמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד, כבשבת י' ע"א. אבל רצוני להביא מכל זה דאם באמת מחמת טרדת התלמידים ועומק העיון לא יכול פעם לצמצם בכוונת התפילה כאשר עם לבבו הטהור – לא יפול רוחו בקרבו ע"ז, כי טרדת המצוה גרמה, ואין עליו דין תפילה עבור זה. אך הגאונים הגדולים והצדיקים האמיתיים זכו שזה וזה נתקיים בידם, וידוע מה שהעידו בשם מרן החת"ס שאמר על עצמו שזכה להתפלל כל תפילותיו בכוונה ובדמעות... (שו"ת שבט הלוי ח"ז א)

”קא חליש לבייהו”

עיינ ב'הכותב' מה שכתב סברא נפסדת של המתפלספים האומרים מה יוסיף ידיעת דיני הנזיקין שור שנגח ושנים אוחזין וכיוצא, ושגם רבה ור"ח בתחלה נצטערו על זה, כי הלא טוב להם לעיין במצות שבין אדם למקום כו' ע"ש. ואני אומר, חלילה לרבה ור"ח מרשע כזה, ולהעלות על לבבן סברא אפיקורסית כזו ח"ו, כי באמת אין נפקא מיני' בין דיני הנזיקין לדיני ק"ש ותפילין וקרבנות ושאר כלום, כי כולם רצון הבורא יתברך ומשפטיו, וכך הוא מצות לדון בדיני הנזיקין כמצות ק"ש ואתרוג ושאר, וראוי לדקדק בהם ובמשפטיהם, כי הלא תורתו המה. וכבר הארכתי בזה בקונטרס 'כוס של עיקרין'. ולא חליש לבייהו אלא על דיתבי בדינא שהוא ביטול הזמן ביותר בשמיעת הטענות והרצאת דברים מן כל בעל-דין, והרבה תורה היו יכולים ללמוד אז בעת ההיא, אבל לא עלה דעתם להיות נגרע ערך החקירה בדיני ממונות לשבין אדם לחבירו משבין אדם למקום ח"ו. (לבושי צדקה, עמ' 45 - ר' צדוק הכהן מלובלין)

”כל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית”

...כי הקב"ה ברא העולם להיות קיים, והרשעים שגזלין וחומסין, מחריבין אותו במעשיהם, כמו שמצינו בדור המבול שלא נחתם גזר דינם אלא על הגזל דכתיב כי מלאה הארץ חמס וכתוב בתריה והנני משחיתם את הארץ. נמצא שהדיין המשבר זרועות רמות הרשעים ולוקח מידם טרף ומחזירו לבעליו, מקיים העולם וגורם להשלים רצון הבורא יתברך שמו שבראו להיות קיים, והוי כאילו נעשה שותף להקב"ה בבריאה. (טור חושן משפט סימן א)